

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Yaşasın 1 Mayıs!

SOSYALİZM

KAZANACAK!

'96 1 Mayıs'ını Kazanalım!

'96 1 Mayıs'ı yaklaşıyor. Düzen ve devrim cephesi, her 1 Mayıs'a olduğu gibi, önümüzdeki 1 Mayıs'a da belli bir hazırlıkla giriyorlar. Son beş yılın 1 Mayıs'larıyla kıyaslandığında, '96 1 Mayıs'ının belirgin bir ayırıcı özelliği var. Devrimci hareket bu 1 Mayıs'a daha inisiyatifli ve hazırlıklı, moral bakımından da daha üstün olarak giriyor. Gazi olaylarının ardına denk düşen '95 1 Mayıs'ı nispeten canlı ve militan bir havada gerçekleşmiştir. '95 1 Mayıs'ını izleyen bir yıllık süreç ise devrimci hareket açısından nispi bir toparlanma ve güç kazanma dönemi oldu. İşte '96 1 Mayıs'ına devrimci hareket bu koşullarda giriyor ve bu 1 Mayıs'ı devrimci bir güç gösterisi haline dönüştürmeyi hedefliyor. Düzenin tüm hazırlıkları ise tümüyle bu gelişmeyi engellemeye, daha doğru bir ifadeyle olabildiğince sınırlamaya dönüktür. Kısacası düzen bu 1 Mayıs'ta daha baştan "savunma" konumuna itilmiş durumdadır. Oysa yakın geçmişin 1 Mayıs'ında tablo önemli bir ölçüde farklıydı. Düzen 1 Mayıs'ı ehlileştirmek için çalışıyor, devrimci hareket ise enerjisini bu oyunu bozmak üzerinde yoğunlaştırıyordu.

Demek oluyor ki, '96 1 Mayıs'ına, devrim ve düzen arasındaki dengede, devrimci güçler lehine belli bir değişimin yaşandığı bir dönemin ardından giriyoruz. Bu, kuşkusuz ki küçümsenmemesi gereken bir gelişme, ama henüz dengenin tümüyle, hatta önemli ölçüde devrim güçleri lehine değiştiği de söylenemez. İnisiyatif halihazırda ve büyük ölçüde düzen güçlerinin elindedir.

Düzen, iktisadi-siyasi-ideolojik tüm cephelerden derin bir kriz yaşamasına karşın, inisiyatifini iyi-kötü elinde tutabiliyor. Krizden kurtulabilmek amacıyla gündeme getirdiği saldırı politikasını az çok başarılı bir biçimde uygulayabiliyor. '96 1 Mayıs'ı öncesinde tablo kabaca bu şekildedir. Düzenin krizi sürmektedir ve krizden kurtulabilmek için, iki ayrı cepheden saldırı örgütlenmektedir. İktisadi alanda özelleştirme, taşeronlaştırma, işsizlik, zam vb. saldırılar her geçen gün yoğunluğu artırılarak gündeme getirilirken, aynı zamanda azgın bir terör politikası devreye sokulmaktadır. Bu politikaların ne denli başarılı olup olmayacağı ise tümüyle sınıf hareketinin seyrine, devrim cephesinin bu doğrultuda göstereceği etkinlik ve başarıya bağlıdır. Bugünden yalnızca şu kadarı söylenebilir; devrim güçleri açısından koşullar bugün düne göre çok daha olgun ve elverişlidir.

Düzen siyasi krizini çözmemiştir. Düzen cephesinde "ortak irade" oluşturmak düne kıyasla çok daha güçleşmiştir; bu cephede "çatlak"ların önümüzdeki süreçte daha da fazlalaşacağı kesindir. Emekçi kesimlerde artan huzursuzluk kendini artık eylemsel bir tarzda dışa vurmaya başlamıştır. İşçiler, kamu emekçileri, Kürt emekçi halkı, semt yoksulları, Alevi'ler ve son olarak da öğrenciler uzun zaman yaşanan yükseliş ve düşüşlere karşın, istikrarlı bir hareketlilik içine girmişlerdir.

Tüm bu toplu tabloya bakarak şu rahatlıkla söylenebilir, komünistler ve devrimciler önümüzdeki sürece büyük olanaklarla elele girmektedirler. '96 1 Mayıs'ı ise bu sürecin ilk ve son derece önemli bir adımıdır. Devrimci havanın egemen kılındığı, coşkulu ve kitlesel bir 1 Mayıs, düzenin saldırılarını geri püskürtebilmede, sınıf ve emekçi hareketinin yeni bir düzeye ulaşması için, özel önemde bir rol oynayabilecektir. '96 1 Mayıs'ına bu bilinçle hazırlanmalıyız. Yürütülecek etkin bir ön faaliyet, alana etkin ve kitlesel bir katılım devrim güçlerinin '96 1 Mayıs'ını kazanmasını sağlayacaktır. Devrimci-kitlesel bir 1 Mayıs ise, hiç kuşku yok ki, sınıf ve emekçi hareketinin militan-politik bir mecraya çekilebilmesi açısından çok güçlü bir başlangıç olacaktır.

Haydi

İşçi kardeşler!

Fabrikada, işletmede en ağır çalışma koşullarında, en düşük ücretlerle çalıştırılıyor. Çoğumuz sigorta, sendika gibi en temel haklardan yoksunuz. Uzun mücadeleler sonucu elde ettiğimiz haklar birer birer gaspediliyor. Fabrikaya taşeron getirilerek sendikasılaştırılıyor. Tensikatlar yoluyla en bilinçli, en mücadeleci arkadaşlarımız kapı dışarı ediliyor. Yol bir kez açıldı mı kitlesel bir tarzda işten atılıyor. İşsizliğin kucagina itiyoruz. Dün yalnızca bazı KİT'lere yönelik gibi görünen özelleştirme uygulaması, hepimizi vuran bir saldırıya dönüştü. Başta sağlık sigortası ve eğitim olmak üzere, son sosyal hak kırıntıları da elimizden alınmak isteniyor. Enflasyon karşısında sürekli eriyen ücretlerimizle en temel yaşam ihtiyaçlarımızı dahi karşılayamaz hale geldik. Temel tüketim maddelerine yapılan yüksek oranlı zamlar hayat pahalılığını iyice çekilmez kıldı. Evlerimize dolu bir file götüremez, kiramızı ödeyemez, hastamızı tedavi ettiremez, çocuğumuzu okutamaz duruma düşürüldük. Biz canımızı dişimize takıp çalıştıkça, "buna da şükür" dedikçe, sefaletimiz azalacağına daha da artmaktadır. ANAP'dan DYP'ye, RP'den DSP'ye karşımla çıkan düzen partilerine hep umut bağladık. Belki bir şeyler değişir dedik. Ama gördük ki, bu düzende biz işçi ve emekçiler için sadece beterin beteri var.

İşçi arkadaş!

Sömürü, baskı, gözyaşı... sefil yaşamının değişmez tablosu buysa, bil ki değişmesi gereken herşeyden önce sensin! Sen sessini çıkarmadıkça, birleşmedikçe, örgütlü mücadeleye atılmadıkça çektiğin rezillik ve sefalet hep böyle sürüp gidecektir...

Bir avuç asalağın sefahat sürebilmesi ancak senin sefalet ve zulme boyun eğmenle mümkündür. Bunun bilincinde olan sermaye önce içten bölmeye çalışıyor seni. Kürt-Türk, Sünni-Alevi, kadın-erkek ve üç-beş kuruşluk bir ücret ayrımı yaparak birbirine kıskırtıyor. Biliyor ki, birlik güç demektir. Sermaye sınıfı devleti, partisi, basını, hukuku, polisi ve ordusuyla gücünü örgütlülükten almaktadır. Seni ise her ne pahasına olursa olsun örgütlülükten uzak tutmaya çalışıyor. Biliyor ki, işçi sınıfı bölük pörçük ve dağınık olduğu sürece, davatmak daima olanaklı olmuştur.

Sermayeye göre, örgüt işçi ve emekçilerin çıkarlarını savunuyorsa anarşistlerin işidir. Politika da öyle. Politika yapmak, örgütlenmek sermayeye özgü bir haktır. Yalnızca onun çıkarlarını savunmak serbesttir.

Örneğin onlar, ücretsiz sağlık ve eğitim gibi en temel hakları gaspetmek için dört bir koldan ve tek bir ağızdan 'SSK, eğitim iflas etti' diyecekler. 'Bunlar pahalı hizmetlerdir, devlet bu yükün altından kalkamıyor' diye yakıncacaklar. Ama SSK'ya ödemedikleri trilyonlarca lira borçlarından, haksız kirli bir savaşa akıttıkları muazzam kaynaklardan hiç bahsetmeyecekler. Buna karşı çıkan, "savaşa değil eğitime bütçe!" isteyen gençliğe, "SSK özelleştirilemez!" diyen emekçilere ise azgınca saldıracaklar. İşte sermayenin politikası budur. Yalana ve demagojiye dayanan ideolojik propaganda ve terör.

Yaşadığın sömürü ve zulmü artırmaktan, kapitalistlerin kârına kâr katmaktan başka hiç bir işlevi olmayan bu politikanın sessiz bir eklentisi olarak kaldığın yeter! Bu dünyanın tüm değer ve zenginliklerini emeğinle üreten sensin, işçi sınıfıdır. Üretimden aldığın güç seni muazzam bir politik kuvvet haline getirmektedir. Yeter ki bu gücü kullanmayı bil. Milyonlarca sınıf kardeşinin "Tek başıma ne yapabilirim ki?" yanılığını kır. Diğerlerinin harekete geçmesini beklemek yerine, önce sen sınıfının çıkarlarını tavizsiz savun. mücadeleye atıl. Göreceksin

1 MAYIS

Kızıldır,

ENTERNASYONAL

Uyan artık uykudan uyan
Uyan esirler dünyası
Zulme karşı hıncımız volkan
Kavgamız ölüm dirim kavgası

Mazi ta kökünden silinsin
Biz başka alem isteriz
Bizi hiçe sayanlar bilsin
Bundan sonra herşey bizim.

Bu kavga en sonuncu kavgamızdır artık
Enternasyonal kurtulur insanlık.

Tanrı, paşa, bey, ağa, sultan
Bizleri nasıl kurtarır?
Bizi tek kurtaracak olan
Kendi kollarımızdır.

İşyan ateşini körükle
Zulmü rüzgarlara savur
Kollarının bütün gücüyle
Tavi gelen demire vur.

Bu kavga en sonuncu kavgamızdır artık
Enternasyonal kurtulur insanlık.

Hem fabrikalar hem de toprak
Her şey emekçinin malı
Tufeyliye tanımayız hak
Dünya emeğin olmalı

Cellatların döktükleri kan
Kendilerini boğacak
Bu kan denizinin ufkunda
Kızıl bir güneş doğacak

Bu kavga en sonuncu kavgamızdır artık
Enternasyonal kurtulur insanlık.

1 Mayıs, işçi sınıfının mücadele tarihinin 110 yıllık mirasıdır

1886 yılında ABD'nin Baltimore kentinde toplanan İşçi Sendikaları Kongresi'nin 8 saatlik işgünü talebi için mücadeleyi yükselttiği ilk gündür 1 Mayıs. O gün İşçi Sendikaları Kongresi'nin kararı doğrultusunda Amerika çapında yüzbinlerce işçi iş bırakarak alanları zaptetti. 8 saatlik işgünü talebine militan bir şekilde sahip çıkıldı.

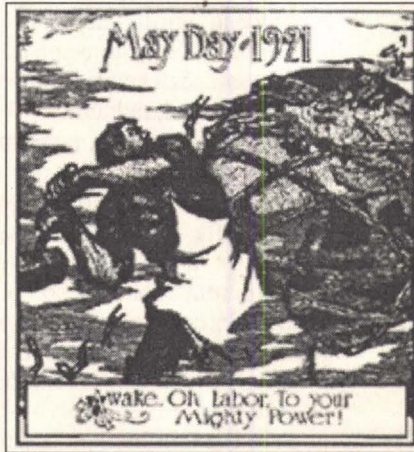
Amerika'da o tarihlerde giderek yükselen sınıf mücadelesinin 1 Mayıs 1886'da geldiği bu nokta burjuva sınıfını paniğe sürükledi. Provokasyonlar ve şiddet yoluyla bastırılmaya çalışılan işçi hareketi üzerindeki devlet terörü iyice yoğunlaştırıldı. 1 Mayıs'ı takip eden günlerde polisin yoğun saldırıları yaşandı. 3 Mayıs günü işçilerin düzenlediği bir gösteriye saldıran polis bir işçiyi katletti. Ancak işçiler, bilenen öfkelerini ertesi gün daha kitlesel ve güçlü bir protesto gösterisiyle ortaya koydular. Polis bu gösteriye de azgınca saldırarak çok sayıda sendikacı ve işçiyi tutukladı. Düzmece iddialarla 4 Mayıs göstericileri yargı önüne çıkarıldı. Verilen siyasi karar sonucu bir çok işçi çok ağır cezalara çarptırıldılar. Albert Persons, Adolph Fischer, George Engel ve August Spies isimli dört işçi önderi idama mahkum edildi. Bu karar 11 Kasım 1887'de infaz edildi. ABD burjuvazisi bu uygulamaları ile yükselen işçi mücadelesini durdurabileceğini düşünüyordu. Ancak buna en net yanıt darağacında gözünü

kırpmadan ölüme giden işçi önderlerinden geldi. August Spies ölmeden önce "Mezardaki sessizliğimiz, hayattaki konuşmalarımızdan daha etkili olacaktır" diyordu. Nitekim, burjuvazinin tüm baskı ve tehditlerine, yoğunlaştırdığı terörüne rağmen ABD'li işçiler mücadelelerini yükselttiler. 1887'de idam edilen dört işçi önderi sadece ABD işçilerinin değil tüm dünya işçilerinin sembolleri oldular.

1 Mayıs 1886'dan üç yıl sonra, 14-21 Temmuz 1889'da Paris'te toplanan II. Enternasyonal 1. Kongresi 1 Mayıs 1890'da tüm ülkelerde gösteriler yapılmasını kararlaştırdı. Gerek 8 saatlik işgünü talebinin daha güçlü savunusu için, gerekse de 1887'de katledilen dört işçi önderinin anısına bir çok

ülkede görkemli gösteriler düzenlendi. Dünya işçileri birlik ve dayanışma içerisinde, militan bir ruhla alanlara çıktılar. 1891'de Brüksel'de toplanan II. Enternasyonal 2. Kongresi ise 1890 gösterilerinin başarısı üzerine 1 Mayıs gösterilerinin gelenekselleşmesi ve her sene tekrarlanması kararını aldı.

İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs böylesine zorlu ve can bedeli bir mücadelenin ürünüdür. Tüm dünya işçilerinin bir sınıf olarak, burjuvaziye karşı kazandıkları bir mevdirdir 1 Mayıs.

1 Mayıs işçi hareketiyle birlikte yaşamaktadır!

"1 Mayıs, enternasyonal proleter sınıf savaşının canlı, tarihsel bir parçasıdır. Ve bu nedenle o, neredeyse 20 yıldır, bu savaşın bütün dönemlerine has bütün dönemeçlerini yansıtmaktadır. Dıştan bakıldığında, her zaman kulağa aynı gelen konuşmaların ve açıklamaların, talep ve bildirelerin monoton bir tekrarıdır. Bakışlarını sadece donuk yüzeye diken ve ilişkilerin içteki gizli oluşumunu hissedemeyenler bu yüzden 1 Mayıs'ın tekrarlar içerisinde anlamını kaybettiğini zannediyorlar. Neredeyse "boş bir gösteri"ye dönüştüğünü sanıyorlar. Oysa 1 Mayıs'ın aynı dışsal biçimi altında dahi proleter sınıf savaşının değişen nabızı saklanmaktadır. 1 Mayıs işçi hareketiyle birlikte yaşamaktadır, kendine has içeriğiyle onunla birlikte değişmektedir ve kendi atmosferinde, kendi geriliminde sınıf mücadelesinin değişen durumlarını yansıtmaktadır."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Rosa Luxemburg, 1907

Kızıl Kalacak!

1 MAYIS MARŞI

Günlerin bugün getirdiği
Baskı, zulüm ve kandır;
Ancak bu böyle gitmez,
Sömürü devam etmez,
Yepyeni bir hayat gelir
Bizde ve ülkelerde.

1 Mayıs, 1 Mayıs!
İşçinin, emekçinin bayramı,
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkların bayramı;

Yepyeni bir güneş doğar
Dağların doruklarında,
Mutlu bir hayat filizlenir
Kavganın ufuklarında...
Yurdumun mutlu günleri
Mutlak gelen gündedir.

1 Mayıs, 1 Mayıs!
İşçinin, emekçinin bayramı,
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı!

1 Mayıs Şehitleri Ölümsüzdür!

11 Kasım 1887: Dört işçi önderi idam ediliyor.

1 Mayıs 1977: Kazancı yakusunda Mayıs şehitlerimiz...

Türkiye'de 1 Mayıs:

Taksim Alanını 1 Mayıs ile özdeşleştiren Türkiye işçi sınıfının şanlı mücadelesi oldu. Taksim (1 Mayıs) Alanının kazanılması yine onun eseri olacaktır.

Türkiye'de ilk 1 Mayıs kutlamaları 1900'li yılların başlarına dayanır. 1909, 1911, 1912 yılları çeşitli gösteriler ve kutlamalar yapılır. 1920'li yıllarda 1 Mayıs kutlamaları kitleselleşmeye ve etkinleşmeye başlar. 1921 1 Mayıs'ında özellikle taşımacılık sektöründe (vapur işletmeleri, tramvay şirketi vb.) gerçekleşen iş bırakmalar İstanbul'da günlük yaşamı etkilemiştir.

'20'li yıllarda git gide politikleşen 1 Mayıs kutlamaları 1922 gösterilerinden sonra Burjuva Kemalist rejim tarafından yasaklandı. 1922 gösterilerinde işçiler kitlesel gösteriler ve iş

bırakmalarla alanlara çıktılar. İstanbul'da gerçekleşen gösteride Enternasyonal Marşını söyleyerek yürüyen işçiler kızıl bayraklar taşıdı. 1917 Ekim devriminin de etkisi ile yükselen sosyalist hareketin ve bolşevizmin korkusu Türk egemen sınıflarını baskı ve terör aygıtlarına sarılmaya zorladı. 1 Mayıs kutlamalarının yasaklanması da bu uygulamalardan biri oldu. 1 Mayıs'a yönelik saldırılar bu kadarla da kalmadı. Onun sınıfsal içeriğini boşaltmak, "birlik-dayanışma ve mücadele" kimliğini ortadan kaldırmak için çeşitli oyunlara gidildi. Hazırlanan bir kanunla 1 Mayıs "Bahar ve Çiçek Bayramı" ilan edildi. İşçi bayramı olarak ortaya 24 Temmuz tarihi atıldı. Ancak bunların hiç biri başarılı olmadı. 1 Mayıs'ın devrimci geleneği ve militan ruhu, sınıf kimliği kendini hep korudu ve geliştirdi.

'60-'70'li yıllarda, yasaklara ve baskıya rağmen, 1 Mayıs tekrar gösteriler ve direnişlerle kutlanmaya başladı. 1976 yılında ilk merkezi ve kitlesel 1 Mayıs gösterisi İstanbul Taksim'de kutlandı. Binlerce işçi Taksim'i 1 Mayıs alanı haline getirdi. 1 Mayıs 1977'de ise yüzbinlerce işçi yine Taksim 1 Mayıs Alanı'ndaydı. '70'li yılların ikinci yarısında yaşanan devrimci yükselişe karşı baskı ve şiddet uygulamalarını artıran, kitle hareketini kanla bastırmayı uman sermaye devleti '77 kutlamalarına silah ve panzerlerle saldırdı. 36 şehidin verildiği bu katliam da Mayıs gösterilerini engelleyemedi.

12 Eylül 1980 cuntasının ilk işlerinden biri 1 Mayıs kutlamalarını yeniden yasaklamak oldu. '80'li yılların ikinci yarısına dek sessiz geçen 1 Mayıs'lar, '90'lı yıllara yaklaşırken tekrar canlanmaya başladı. İş bırakmalar, direnişler, militan gösteriler yükselmeye başladı. 1989 Mayıs'ında Mehmet Akif Dalcı polis kurşunu ile şehitler kervanına katıldı. 1990 Mayıs'ında ise Gülay Beceren yine polisin açtığı ateş sonucu yaralandı ve felç geçirdi. Tüm bu azgın saldırı ve baskılara rağmen, 1 Mayıs'ın Türkiye'de her yıl daha kitlesel ve coşkulu bir tarzda kutlanmasının önüne geçilemedi.

Dünya proletaryası 1 Mayıs'ı ağır bedeller ödeyerek kazandı, Türkiye işçi sınıfı ise onu yaşatmak için bedeller ödemekten kaçınmayacak! 1 Mayıs her yıl yeniden kazanılacak! Gün gelecek 1 Mayıs'ların kızılığ tüm dünyayı saracak!

Türkiye 1977:

Aleko Konteüs
Ahmet Gözüokara
Ali Yeşilgül
Bayram Çitak
Bayram Sürücü
Divan Nergis
Ercüment Günkut
Hasan Yıldırım
Hikmet Özkürkzü
Hüseyin Kırkın
Hacer İpek Saman
Bayram İyi
Hamdi Toka
Hülya Emecan
Jale Yeşim
Kahraman Alsancak
Kenan Çatak
Kıymet Duman
Karabet Akyan
Kadir Balcı
Leyla Altıparmak
M.Atilla Özbelen
Mustafa Elmas
Meral Özkol
M.Ali Genç
Mustafa Ertan
Niyazi Darı
Nazmi Arı
Nasan Ünalı
Ömer Nannan
Özcan Gürkan
Rasim Elmas
Sibel Açıkalmı
Tevfik Beysoy
Yücel Elbistanlı
Ziya Baki

1989:

Mehmet Akif Dalcı

Sermayenin saldırılarına GEÇİT YOK! İşçi-Memur-Gençlik

Önümüz 1 Mayıs! İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü! 1 Mayıs tüm dünyada işçi ve emekçilerin kapitalist sömürüye, emperyalist köleliğe, ulusal sömürgecilığe, faşist baskı ve teröre karşı kavga bayrağını yükselttikleri gündür. 1 Mayıs'ta dünya işçi sınıfı proletarya enternasyonalizminin ruhunu kuşanacaktır. Ve bir kez daha sınıfsız, sömürsüz ve özgür bir düzene olan inancını haykırarak, kapitalist barbarlık sisteminin tek alternatifi olan devrim ve sosyalizmin şiarlarını yükseltecektir.

Türkiye işçi sınıfı ise, '96 1 Mayıs'ını sermayenin yoğun saldırıları altında karşılamaktadır. Başta işçiler olmak üzere, kamu çalışanları, kent yoksulları, gençlik ve kardeş Kürt halkı topyekün bir saldırı ile yüzyüzedir.

Öyleyse işçi-memur-gençlik 1 Mayıs'ta birleşelim! Karşı saldırı için atağa geçelim! Özelleştirmeye, IMF paketlerine, tensikatlara,

emperyalist haydutluğa, sömürgeci kirli savaşa ve devlet terörüne geçit vermemek için 1 Mayıs alanlarını zaptedelim!

İMF direktifleri doğrultusunda işçi ve emekçilere dayatılan sefalet hayır demek için! Herkese iş ve çalışma hakkı için! Grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı için! Sosyal güvenlik kurumlarının tasfiyesini engellemek için! Ücretsiz sağlık ve eğitim için! Zindanlara yönelik yeni katliamların önüne geçmek için! Sömürgeci savaşa dur demek ve halkların kardeşliği için 1 Mayıs'ta kavga bayrağını yükseltelim! Sömürünün, sefaletin, işkencenin, devlet terörünün, kirli savaşın hesabını 1 Mayıs alanlarında soralım!

Kapitalist sömürüye ve faşist teröre karşı omuzomuzla 1 Mayıs barikatını örelim! Sosyalizmin kıvılcık bayrağı altında birleşmenin gücüyle istemlerimizi haykıralım!

1 '96 Zafer, MAYIS

1 Mayıs işçi ve emekçilerin uluslararası dayanışma ve mücadele günüdür. Tüm dünyada 1 Mayıs sınıf mücadelesini ve onun şanlı tarihini simgelemektedir. Ancak 1 Mayıs'ın basit bir anma gününden daha öte bir anlamı var. İşçi sınıfının mücadele kararlılığını artıran, sınıf bilincini keskinleştiren, işçi ve emekçilerin dayanışma ruhunu besleyen özellikleriyle 1 Mayıs sınıf mücadelesinin önemli bir kaldıraçtır. Dahası 1 Mayıs, ezen ile ezilen sınıflar arasındaki güç dengesini, sınıf hareketinin düzeyini en çıplak tarzda ortaya koyan bir barometredir.

Kitlel ve militan bir tarzda kutlanan bir 1 Mayıs gösterisi her zaman sınıf hareketinin gücünü simgelemektedir. Ona ayrı bir kuvvet ve ivme kazandırmaktadır. Tersinden ise cılız ve devrimci etkinlikten uzak 1 Mayıs'lar düzenin, başta işçi sınıfı olmak üzere, toplumsal muhalefet üzerindeki hakimiyetinin ve inisiyatifinin göstergeleridir. Ve sermaye sınıfına moral ve yeni saldırılar için cesaret vermektedir.

Türkiye'de 1 Mayıs her zaman düzen ile devrim cephesinin güçlerini sınadıkları bir gün olmuştur. Devrimci yükseliş yıllarında yüzbinlerle ifade edilen bir kitlelilikle ve militan bir tarzda kutlanan görkemli 1 Mayıs'ların yerini, '80 faşist askeri darbe sonrası yenilgi yıllarının boş alanları almıştır. 1 Mayıs yasağının delinmesi ile alanların yeniden fethedilmesi süreci sınıf hareketinin ve devrimci yapıların sancılı yeniden toparlanma seyrini yansıtmaktadır.

Sınıf mücadelesinin giderek artan basıncı sermaye sınıfını '80'li yılların sonunda 1 Mayıs'ı yeniden yasal kapsama almak zorunda bıraktı. Ne var ki, 1 Mayıs'ın zararsız bir işçi bayramı kutlaması olmaktan çıkıp yeniden gerçek içeriğine, militan bir mücadele gününe dönüşmesi alanında esas mesafeler son bir kaç yılda kaydedildi. Son yılların 1 Mayıs'larına baktığımızda, sermaye düzeninin sendika bürokrasisi aracılığıyla sınıf hareketi üzerinde kurduğu denetimin giderek zayıfladığı görülmektedir. Ancak yakın geçmiş 1 Mayıs'ların tüm devrimci coşkusuna ve devrimci güçlerin giderek artan etkinliğine rağmen inisiyatif halen düzenin elindedir.

Ve tam da bu nedenle bugün gerek sınıf mücadelesinin seyri, gerekse de sermaye düzeninin onun karşısında aldığı konum açısından '96 1 Mayıs'ının tayin edici bir önemi vardır. Bu 1 Mayıs'ta sermayenin inisiyatifini parçalamak ve gösteriye devrimci bir damga basmak alanında gösterilecek gerçek bir başarı güç dengesini belirgin bir tarzda sınıf hareketi lehine değiştirecektir.

Bugünkü durum kitlel, birleşik ve militan bir 1 Mayıs gösterisi için son derece uygun olduğu gibi, devrimci inisiyatifin hakim kılınması alanında da, geçmişin aksine, çok önemli olanaklar mevcuttur.

Öğrenci gençliğin son döneme yayılan militan eylemlilik süreci, kamu çalışanları hareketinde yaşanan canlanma, kent yoksulları içerisinde ve giderek daha belirgin bir tarzda işçi sınıfında da kendisini ortaya koyan mücadele isteği toplumsal atmosfere damgasını vurmaktadır. Buna bir de Kürt ulusal mücadelesinin bu süreçte geriletilmemiş olması ve metropollerdeki Kürt emekçilerinin devrimci dinamikleri eklenmelidir. Geline aşamada yükselen yeni kitle hareketi yalnızca toplumsal muhalefetin geniş bir yelpazesini kapsamakla kalmamakta, bir çok ortak payda kesişen mücadelelerin birleştirilmesi

**Kahrolsun Kapitalizm! Yaşasın Sosyalizm!
Kahrolsun Sömürgecilik!
Eşitlik, Özgürlük, Gönüllü Birlik!
YAŞASIN 1 MAYIS! BİJİ YEK GULAN!
YAŞASIN DEVRİM ve SOSYALİZM!
YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ!**

Özelleştirmeye, taşeronlaştırmaya, örgütsüzleştirmeye hayır!

Ücretsiz sağlık, eğitim, sigorta haktır, gaspedilemez!

SSK özelleştirilemez!

İMF reçetelerine, zamlara hayır!

İşkenceye, kayıplara, infazlara, katliamlara son!

İşkenceci katil Mehmet Ağar istifa!

Zindanlar yıkılsın! Tutsaklara özgürlük!

Kirli-sömürgeci savaşa hayır!

Savaşa değil, eğitime, sağlığa bütçe!

Eşit, bilimsel, parasız eğitim!

Sınırsız söz, basın ve örgütlenme özgürlüğü!

Tüm çalışanlara toplu-sözleşmeli, grevli sendika hakkı!

Mezarda emekliliğe hayır!

Kapitalist sömürüye, emperyalist köleliğe, faşist zorbalığa hayır!

Devlet Terörüne Karşı 1 Mayıs Barikadı!

Türkiye bir "terörle mücadele" ülkesidir. Direnişteki işçi, parasız eğitim isteyen öğrenci, grevli-toplusözleşmeli sendika için mücadele eden memur, özgürlük bayrağını yükselten Kürt, onurunu satmamış aydın, sosyalizm ve devrim davasının savunucusu devrimci, kısacası tüm toplumsal muhalefet "terörle mücadele" kapsamındadır.

"Terörle mücadele"nin son bir kaç yıllık bilançosu binlerce gözaltı ve işkence vakası,

binlerce kayıp, yüzlerce yargılı-yargısız infazdır. Kardeş Kürt halkının topyekün imha politikası tüm hızıyla sürmektedir. Hiç bir çıkarımızın olmadığı kirli bir savaş için evlatlarımız gün be gün kurban edilmektedir. Gençlerimiz zindanlara diri diri gömülmekte, cezaevlerine dönük baskı ve

katliam politikası günden güne tırmandırılmaktadır.

Bugün her türlü işkenceye maruz kalan, sokakta, evde, zindanda katledilen çocuklarına sahip çıkan anaların öfkeli çığlığı alanlardadır. Katil devletin yakasındadır! Devletin terörüne git gide daha fazla hedef olan işçi sınıfı bu çığlığı duymalı, anaların sesine güç vermelidir!

Devlet terörünü püskürtmek, işkenceye, kayıplara, katliamlara son vermek için 1 Mayıs'ta işçi-emekçi barikatını yükseltelim.

Kayıplara, Katliamlara Karşı

1 Mayıs'ta Alanlara!

Zindanlar Yıksın!

Tutsaklara Özgürlük!

İşkenceci Katil Mehmet Ağar İstifa!

Sömürgeci Kirli Savaşa Hayır!

Devlet Terörüne Son!

SOSYALİZM YOLUNDA

Kızıl Bayrak

15 Günlük Sosyalist Siyasal Gazete

Ekim Gençliği
aylık sosyalist gençlik dergisi

Gençlik
Gelecek,
Gelecek
Sosyalizmdir!

Kızıl Bayrak
15 Günlük Sosyalist Siyasal Gazete

Gazete ve dergilerine yayın durdurma saldırısı!

Vardık, Varız, Varolacağız!

Yıllardır işçi ve emekçilere, Kürt halkına, devrimci ve komünistlere terör kusan sermaye devleti, yükselen yeni kitle mücadelesi karşısında günden güne pervasızlaşıyor. Sınıf hareketinin devrimci öncüsüyle buluşmasının önüne geçmek, mücadelenin politik-devrimci bir mecraya akmasını engellemek için her cepheden saldırıyor.

İşçi sınıfının bağımsız çıkarlarının, devrim ve sosyalizm davasının tavizsiz savunucusu Sosyalizm Yolunda Kızıl Bayrak'a yönelik sistemli baskı ve terör bu çabanın doğal bir parçasıdır. Çıktığı ilk günden beri her sayısı toplatılan, çalışanları sayısız kere gözaltına alınan ve işkenceden geçirilen, çalışmaları çeşitli yöntemlerle engellenmeye çalışılan Sosyalizm Yolunda Kızıl Bayrak'ın yayınının durdurulması yüzyüze olduğumuz saldırıların son halkasıdır.

Oysa biz gücümüzü bilimsel sosyalizmden alıyoruz. İnsanlığın sömürsüz, sınıfsız, özgür bir dünyaya olan özlemleri kadar sağlamdır köklerimiz. Sesimiz kapitalist dünyanın yegane devrimci sınıfı olan proletaryanın sesidir. Tüm ezilenlerin çıkarlarının temsilcisi ve savunucusuyuz. Paris Komünçülerinin yükselttiği, Rus proletaryasının göndere çektiği uluslararası proletaryanın kızıl bayrağı ellerimizdedir. Bu sorumluluğun bize yüklediği görev ve zorlukların bilincindeyiz. Hiç bir güç devrim ve sosyalizm yürüyüşümüzü engellemeyecektir. Hiç bir baskı ve terör sessimizi susturamayacaktır.

Vardık, Varız, Varolacağız!

1 Mayıs '96 için derleme, Fiyatı: 20 000 TL. (KDV dahil.)
Baskı Tarihi: 24/4/1996

EKSEN Basım Yayın Ltd.Şti.
Laleli Cd. Çim Apt. No: 52, Kat: 5, Tel : 0 (212) 638 28 83
Aksaray/İSTANBUL

Basım Yeri:
CEYLAN Matbaacılık/İSTANBUL

Hacı Halil Mah. 1219. Sok.
Göçeoğlu İşhanı Kat:4 No:33
Gebze/KOCAELİ Tel: 0 (262) 642 41 90

853. Sok. Bilen İşhanı No:27/604,
Konak/İZMİR
Tel-Fax:0 (232) 445 21 50

İlkiz Sk. Ekmen İşhanı 22/14 Kat: 5
Sıhhiye/ANKARA
Tel:0 (312) 229 40 19

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı,
Vakıf İşhanı Kat:3 No:306
ADANA, Tel-Fax: 0 (322) 351 36 84

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://iraney.org>